

Босий студент

Павло Глазовий

Цілий рік студент провчився
Майже без просвітку
Та й приїхав відпочити
До батьків улітку.
Вклала мати сина спати
З дальньої дороги.
— Глянь-но, що він, — каже батько,
Узува на ноги!
Обносився, обтріпався,
Посіклось на шкурки.
Колись отак узувались
Безпритульні вурки.

Узяв батько
Дратву й шило,
Ще й циганську голку,
Довів якось черевики
Синові до толку.
Син уранці підхопився,
Скочив на підлогу.
Що за диво? Не налазить
Черевик на ногу...
Батько збоку утішає:
— Не журися, хлопче!
Нога в тебе чималенька,
За півдня розтопче.
Син хитає головою:
— Думали б хоч трішки.
Нащо ж було зашивати
Нові босоніжки?